

ného, který se přiči zákonu a který měl v zápětí, že řízení odvolací zůstalo kusým, a jelikož nelze, když jsou oba uplatňované dovolací důvody dány, vyřídití rozepři meritálně, slušelo naléztí, jak svrchu uvedeno.

K. K.

Společnost s obmezeným ručením nepomíjí spojením všech podílů společenských v jedněch rukách.

Jednatelé jisté společnosti s obmez. ručením předložili soudu ve formě notářského spisu prohlášení, že všechny podíly společenské v úhrnném obnosu 20.000 K přešly v majetek jednoho z nich, tento pak že jako nyní jediný společník mění jednak částečně znění firmy, jednak odvolává ve smyslu §§ 35. a 16. zák. o spol. s o. r. posavadního třetího jednatele, kdežto od nynějška budou jednatelem jen oba podavatelé, z nichž první (jediný společník) firmu sám podepisovati a zastupovati, druhý pak jen společně s ním k témuž oprávněn bude.

Zápis těchto skutečností resp. změn do rejstříku obch. zemský soud povolil, a rekurs proti tomu fin. prokuraturou podaný vrchní zemský soud zamítl.

Dovolacímu rekursu fin. prokuratury nejvyšší soud nevyhověl,

n e b o t

tak mohlo by se státi jen za předpokladů § 16. cí. pat. ze dne 9. srpna 1854 č. 208 ř. z., jichž tu není. Z těch šlo by v tomto případě jen o vyloženou nezákonnost. O té však nelze mluvití, uváží-li se:

Zákon ze dne 6. března 1906 č. 58. ř. z. udělil v § 61. společnosti s obmezeným ručením právní povahu »osobnosti právnické«, což ve vysvětlivkách ke vládní předloze tím se odůvodňuje, že zákon nechtěje ostatek vědeckého rozvoje pojmu osobnosti právnické nijak obmezovati, jasně prohlásiti musí, že společnost s obmez. ručením má právě tak ráz jmění účelného, od osob účastníků neodvislého, jako společnost akciová a společenstvo.

Tato konstrukce jest nutným důsledkem toho, že ve výdělkové společnosti není žádného společníka, který by ručil veškerým svým jměním, čímž kapitál podniku nabývá rázu jmění účelného. Již proto nelze na společnost s obmezeným ručením použití zásady stanovené v § 1207. obč. zák. pro výdělkovou společnost občanského práva osobnosti právnické nemající. Ve příčině zrušení takové společnosti, tudíž zániku osobnosti právnické, může se naopak jednati jen o důvody zrušovací, v zákoně samém uvedené, nebo dle dopuštění zákona ve smlouvu společenskou pojaté.

V § 84. však není předepsáno, že by společnost s obmez. ručením se zrušovala, jakmile všechny podíly závodní v ruce jediného

společníka se sloučí. Dle § 86. nemůže z tohoto důvodu zrušení ani úřadem správním vysloveno býti, a právě tak nelze užití výminečného předpisu § 87. (jež tedy přesně vykládati sluší), dle něhož na návrh fin. prokuratury zrušení společnosti s o. r. usnesením soudu obchodního vysloviti sluší, není-li smlouva společenská sepsána notářem, neobsahuje-li ustanovení dle § 4. nezbytná, neb odporuje-li některé z těchto ustanovení předpisům tohoto zákona — na případ podstatně rozdílný, o nějž tu jde.

Nelze tak tím méně, že motivy vládní k § 84. jasně praví, že přechod všech podílů do ruky jediné osoby zákon d ů v o d e m z r u š o v a c í m p r o h l á s i t i n e c h t ě l, a že jen pro ten případ, že takový přechod nastane ve prospěch veřejné korporace a zrušení společnosti přímo z a ú č e l má, v § 95. potud výminka stanovena byla, že pro záruky osobností přejímatelovou dané od provedení řízení likvidačního se upouští, kdežto sloučeny-li všechny podíly v rukou osoby soukromé a tato na zrušení společnosti se usnesla, likvidace provedena býti musí.

Výklad § 95., o který se dovolací stížnost pokouší, jest pochybený. Kdyby získání všech podílů závodních některou z veřejných korporací v § 95. vytčených již samo sebou mělo nutně za následek zrušení společnosti, pak neměla by doložená slova »za účelem zrušení společnosti« žádného smyslu. Právě z těchto slov dlužno souditi, že všechny podíly závodní také k jiným účelům získány býti mohou, na př. k dalšímu vedení podniku společenského.

Tím jest však řečeno, že jmění účelné, od osob podílníků oddělené, určitému účelu hospodářskému věnované, přes spojení všech podílů závodních v rukách jediné osoby původnímu účelu a jako samostatná osobnost právnická zachováno, býti může — třeba i následkem takového spojení společenská organizace subjektu právního dočasně plně fungovati nemůže.

(R o z h o d n u t í c. k. n e j v y š š í h o s o u d u z e d n e 26. z a ř í 1911, č. $\frac{R III 307/11}{1}$.)

Dr. P e k a.

Nedostál-li dlužník svému závazku převzatému vůči advokátu věřitele, že zaplatí i útraty dosavadního právního zastupování odpůrci v této záležitosti vzniklé, — tedy lze útraty tyto zažalovati proti dlužníku tomu bez předcházející soudní adjustace, při čemž stačí petit: „aby žalovaný byl odsouzen k zaplacení útrat jak jsou v žalobě uvedeny a soudem budou ustanoveny“ — bez ciferního označení jejich obnosu úhrnného. Rozsudek o žalobě této vyneseny dlužno bráti v odpor odvoláním a ne rekusem.

Spor mezi žalující stranou F. D., B. D. a F. V. proti žalovanému J. Z. o 1550 K s přísl. byl vyrovnán v advokátní kanceláři práv-